

Андрѣй С. Цановъ е роденъ въ Видрари, Ловчанско, на 1842 година. Училъ се въ Свищовъ, Пловдивъ и въ Америка у Американската коллегия. Училъ е особно математическитѣ науки отъ 1862 до 1871 година. Той е билъ народенъ прѣдставитель въ първитѣ двѣ народни събрания слѣдъ освобождението ни. А. С. Цановъ е написалъ: 1) *Първа Четеница*, 1868 година; 2) *Напрѣдъкъ* първа книжка 1872 година, втора книжка 1873 година, трета книжка 1874 година, четвърта книжка 1875 година; 3) *Българиия въ источния въпросъ*, 1879 година; 4) *Една върховна нужда на народа ни*, 1883 година; 5) *Партиитъ въ България*, 1887 година; 6) *Размишления върху християнството и суевѣрията*, 1886 г.; а прѣвелъ е: 7) *Нелсоновото безвѣрие и избавление*, 1874 г. и 8) *Нькои прѣвѣсходства въ библейската религия*, 1885 г. Той е билъ втори редакторъ на в. „Зорница“ за три години, а именно отъ Септемврий 1875 год. до Октомврий 1878 г. Освѣтъ туй билъ е редовенъ дописникъ на други български вѣстници. Участвувалъ е и въ „*Литоструй*“.

„*Науката* много е напѣднѣла и днесъ прави исполински крачки. Тя върши чудни дѣла. Тя много е подигнѣла и подига всичкитѣ народи, които ревностно сж ся стараяли и ся стараятъ да ся придобиватъ и да ся усъвършенствуватъ въ нея. Тѣхнитѣ книжнини, училища и другитѣ имѣ дѣла ясно свидѣтелствуватъ това.

„*Художествата* и всички други сръдства за прѣпитание, тоже ся развиватъ и усъвършенствуватъ тамъ, дѣто науката успѣва както трѣбва. Днесъ е станѣлъ и става съвършенъ прѣвратъ въ това отношение. Человѣкъ ся смайва като си помисли колко сж ся развили и усъвършенствували разнитѣ занаяти у просвѣщенитѣ народи, и какви усилия тѣзи народи полагатъ днесъ за усъвършенствуванието си въ тѣзи нѣща.

„За да бѣдѣтъ науката, искусствата и търговията както трѣбва благотворни за человѣчеството, тѣ иматъ голѣма нужда отъ *солъ*, която да ги прави вкусни, здравословни и възвисителни за человѣческото общество. Тази солъ е *религията*. Частнитѣ человѣци, домоветѣ, дружествата, училищата, търговията, правителствата, и цѣлитѣ народи сж имали и днесъ иматъ голѣма нужда отъ вѣрата. Като оставимъ на страна глупавитѣ